

kyndige Folk til at behandle hele denne Sag, saa at man ikke behøvede at tye til Toldbetjentene, for ikke at tale om Landfogden paa Færøerne. Men dertil er Sagen ikke stor nok, og ligesom Registreringen tidligere er besørget af Toldpersonalet, saaledes er det vistnok ganske hensigtsmæssigt at benytte dette Apparat; men i og for sig har Sagen Intet at gjøre med Toldfager. Naar der da er blevet gjort opmærksom paa, at i Toldfager følges den Regel, som indeholdes i det ærede Medlems Forslag, saa skal jeg, foruden hvad der allerede er anført af det ærede 11te Kongevalgte Medlem (Liebe), gjøre opmærksom paa for det Første, at Toldlovgivningen er meget gammel, og dernæst, at den havde en i sin Tanke overmaade smuk og liberal Bestemmelse, nemlig at disse forskellige Spørgsmaal skulde afgjøres ad reent privatretlig Vel. Jeg har allerede tidligere udtalt, at jeg er enig med de øvrige Medlemmer af Udvalget og med det ærede kongevalgte Medlem, fra hvem Forslaget udgik, i, at denne Gjæstereisprocedure ikke praktisk har medført de Fordele, som man har tilsigtet, og i, at disse Sager, som mange lignende, efter deres Natur rettelig henhøre under Politiretterne, hvilke ved deres Afgjørelses Appellabilitet frembyde al den Garanti, som den borgerlige Sikkerhed udkræver. Jeg er altsaa enig i at henvise Afgjørelserne dertil, og jeg kan ikke ønske, at der ved Siden af disse Domstole etableres en reen administrativ Domstol, bestaaende af en enkelt Mand, der inappellabelt afgjør det meget vigtige Spørgsmaal, hvilke Bøder der skal idømmes. Det er ganske i sin Orden, at han overfor disse Forseelser indtræder i samme Forhold som i andre Tilfælde Politidirecteuren eller Amtmanden, i enkelte Tilfælde Justitsministeriet, og ved Juryproceduren le Procureur general, nemlig at han har Anklagemyndigheden og formulerer det Offentliges Paastand, men saaledes, at denne kun bliver retsghldig, naar den anerkendes enten af den Paagjældende eller af Domstolene. At det skulde stride mod en Overtolddirecteurs Værdighed, at ikke blot det Spørgsmaal, som min ærede Nabo (Ussing) vil have betroet til Domstolene, nemlig Spørgsmaalet, om der overhovedet er begaaet nogen

Forseelse, hvilket ogsaa foreløbigt afgjøres af Overtolddirecteuren, underkastes Domstolene, men at disse ogsaa kunne bestemme, hvilken af de i Loven fastsatte Straffe der skal komme til Anvendelse, det kan jeg ikke indsee, og naar min ærede Nabo stærkt accentuerer, at det er en Skjønssag, paastaar jeg, at det ikke er en Skjønssag i anden Betydning end den, at det altid er en Skjønssag at træffe Valget mellem, hvilken Straffegrad der skal anvendes, hvor en Lov ikke har en ubetinget Straffebestemmelse, men opstiller et Maximum og et Minimum. Med Hensyn til, at man ved Udvalgets Forslag skulde indføre noget Nyt, da har jeg ingen Frygt herfor, thi det er jo ikke nogen Toldsag, her er Tale om, det er en almindelig Lov, der foreskriver visse Ting, som skulle gjøres, og sætter visse Straffe for visse Overtrædelser, og det er en gammel hævdet Grundsætning, at Straf i Sager af denne Art kun skal ikjendes ved Domstolene, saafremt den Vedkommende fordrer det; jeg har ingen Indvending imod, at Straffen i alle Parter og hele Sagens Interesse foreløbigt kan fastsættes af Overtoldbestyrrelsen, naar det kun holdes fast, at denne Afgjørelse kun faaer Retsghldighed uden Domstolenes Medlemkomst, saafremt den Vedkommende frivilligt underkaster sig, saaledes, som man, hvad jeg ikke behøver at gjøre min ærede Nabo opmærksom paa, daglig seer, at Sager afgjøres ved Forlig, naar der er Tale om saadanne Bødefager, hvori der ikke er noget Criminelt i Orgets strengeste Betydning. — Hvad dernæst det andet Spørgsmaal angaaer, som verserer mellem Fleertallet og Mindretallet, har jeg allerede før udtalt mig om, at vi ganske vist ikke kunne i dets fulde Almindelighed opretholde det Princip, at der ikke bør ikjendes Straf, naar der ikke er gaaet en Straffetrubsel forud, i Henhold til hvilken Dommen affiges; det kunne vi ikke efter vor hele Lovgivnings Bestaaffenhed; men der har været en stadig Bestræbelse, og en ædel Bestræbelse i hele den nyere Lovgivning efter saavidt muligt at gennemføre dette Princip, og der er efter min Overbeviisning ikke mindste Grund til at afvige derafra her, allermindst saaledes, at man lader Straffetrubselen gjælde, ikke blot Overtrædelser af selve denne Lov, men ogsaa Overtrædelser af Regulativer,